

WKŁADKA NA KOSZULE

Czysta, dobrze skrojona i starannie wyprasowana koszula dzienna, z odpowiednio dobranym krawatem, decyduje o elegancji stroju męskiego. Niestety, ciasnota panująca w naszych szafach utrudnia właściwe ułożenie koszul, gdyż kładąc je jedna na drugą powodujemy ich gnienie się. Można temu zapobiec przez wykonanie specjalnej wkładki na koszule umieszczonej w szafie. Wkładkę tę ustawiamy w dolnej, przeznaczonej do wieszania ubrań, a przeważnie nie wykorzystywanej części szafy, zwalniając w ten sposób jedną półkę w bielizniarce.

Wkładka ma kształt szafeczki z wysuwanymi szufladkami-pudełkami o bardzo prostej budowie. W każdym takim pudełku możemy ułożyć swobodnie dwie koszule bez obawy zgniecenia lub załamania ich kołnierzyków.

Razem zapewni to nam miejsce dla 20 koszul. Wkładkę wykonamy z miękkich płyt pilśniowych oklejonych papierem, tkaniną lub okleiną (fornirem). Czas wykonania wkładki przez średnio zaawansowanego amatora, przy użyciu najprostszyc narzędzi, nie powinien przekroczyć 10—12 godzin pracy rozłożonej na 3—4 wieczory.

Pracę zaczniemy od zapoznania się z opisem wykonania i rysunkami oraz od ustalenia, na jaką ilość koszul chcemy wykonać wkładkę. Jeśli liczba szufladek-pudełek będzie mniejsza od podanej w opisie, to trzeba będzie zmniejszyć odpowiednio boki, środek i zaplecze wkładki. Jeśli zaś liczbę tę chcemy zwiększyć, to wymienione wyżej elementy wkładki trzeba odpowiednio zwiększyć. Szufladki pudełka wykonamy z mocnej i dość twardej tektury — grubości 2,5—3,0 mm, w sposób podany na rys. 9 i 10.

Z chwilą ustalenia wymiarów wkładki zakupujemy potrzebny materiał (najlepiej w sklepach Centrali Zbytu Drewna) zlecając jednocześnie pocięcie go wg podanych wymiarów. Aby uniknąć zbyt wielu odpadów, należy wyrysować na płycie kontury prostokątów odpowiadających elementom wkładki w takim układzie, aby umożliwić pocięcie ich piłą tarczową.

Drewniane listwy potniemy sami w domu.

Sposób obróbki płyt pilśniowych miękkich był omówiony w artykule pt. „Jak wykorzystać płyty pilśniowe w domowym majsterkowaniu” — zamieszczonym w nrze 10/1965 r. w dziale „Na warsztacie”. W opisie budowy wkładki ograniczę się jedynie do podania ogólnych wskazówek uwzględniających najprostsze jej wykonanie, tj. oklejenie płyt papierem.

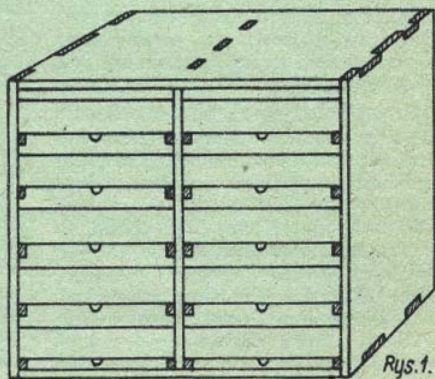
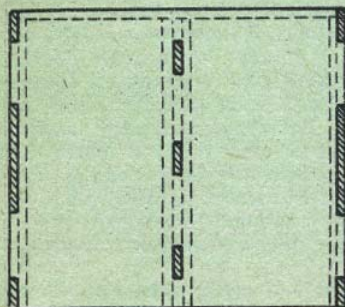
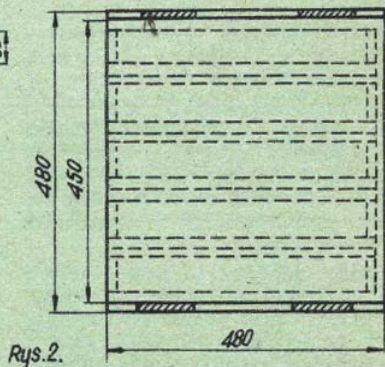
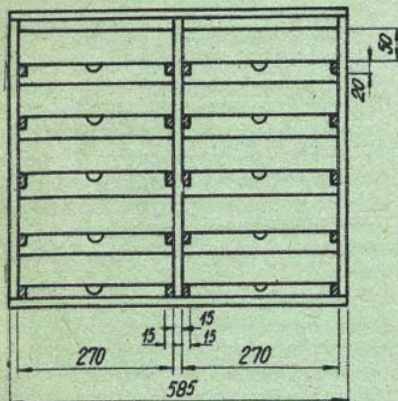
Po sprawdzeniu wymiarów utrwalamy powierzchnię przygotowanych elementów wkładki słabym klejem glutynowym (stolarskim). Po wyschnięciu kleju wyznaczamy na poszczególnych elementach wkładki (rys. 4, 6, 8,) wycięcia i gniazda ułatwiające trwałe połączenie płyt w całość. Wyznaczone zarysy wycięć i gniazd wyrzynamy bardzo starannie piłą włośnicową (brzeczczot nr 2 — 3) albo wycinamy nożem. Następnie oklejamy czołowe przekroje płyt paskiem papieru, a ich płaszczyzny odpowiedniej wielkości arkuszami papieru. Do oklejania najodpowiedniejszy będzie papier pakowy „natron”, 80-gramowy.

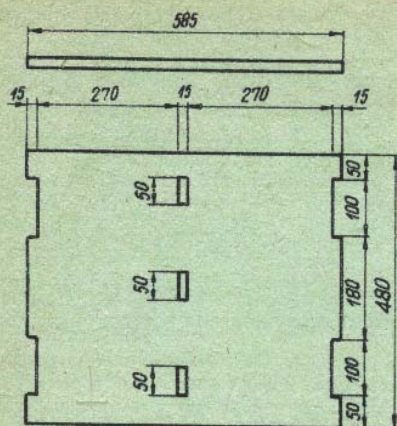
Oklejone płyty układamy w stos (w suchym i przewiewnym miejscu) przekładając je drewnianymi podkładkami (listewkami). Zaku-

pione listwy o przekroju 15—20 mm tniemy piłą na 20 odcinków, każdy o długości 465 mm.

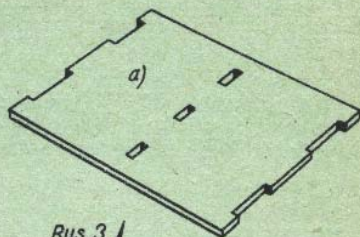
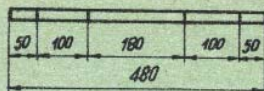
W każdej listewce przewodnicy w odległości 50 mm od jej końców wiercimy piłą wiertłem o ϕ 3—4 mm po jednym otworze na kołki mocujące, za pomocą których przymocujemy je do pionowych ścian wkładki. Po wywierceniu otworów listewki przewodnice starannie wygładzamy droбноziarnistym papierem ściernym ze wszystkich stron (również i na przekrojach), po czym

naklejamy je na boki i ściankę środkową wkładki w jednakowych odstępach (rys. 5 i 7). Przyklejone listewki dociskamy jakimś ciężkim przedmiotem (żelazkiem, cegłą, kamieniem). Po wyschnięciu, przybijamy je dodatkowo kołkami z miękkiego drewna — posmarowanymi na końcu klejem. Otwory można również nasycić klejem. Składanie elementów wkładki przeprowadzamy w dwóch etapach. Pierwszy etap składania wykonujemy prowizorycznie na sucho, aby się

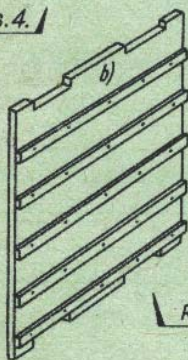

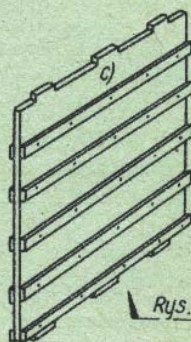
Rys. 4.

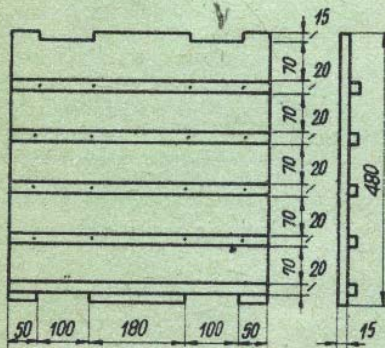
Rys. 3.

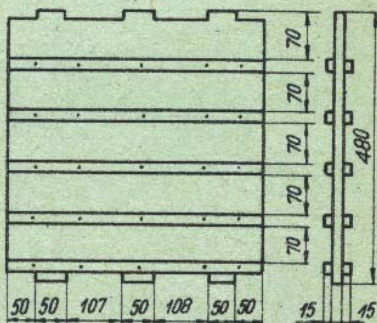
Rys. 5.

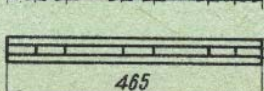
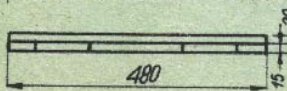
Rys. 7.

Rys. 6.

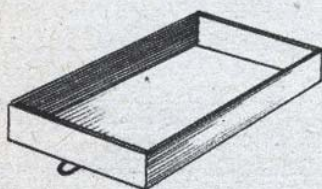
Rys. 8.

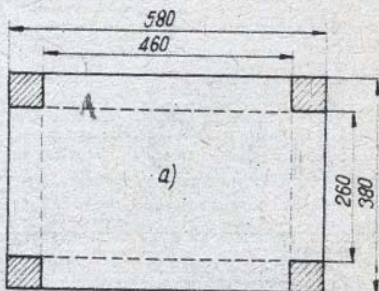
przekonać, czy wszystkie elementy są do siebie należycie dopasowane. Drugi etap — składania polega na posmarowaniu we wszystkich elementach miejsc stykowych klejem i ostatecznym złożeniu ich w całość (połączenie wierzchu i spodu wkładki w miejscach wycięć ze ściankami bocznymi i ścianką środkową). Na zakończenie wklejamy zaplecze o wym. 450×555 mm, mocując je prowizorycznie do wymienionych ścianek gwoździami, które po zaschnięciu kleju zastąpimy kołkami.

Po wzmocnieniu kołkami innych złączy oklejamy całe zaplecze papierem „natronem”.

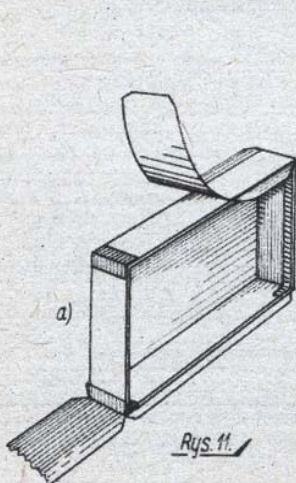
Przedstawione na rys. 9 szufladki (pudełka otwarte o wym. $460 \times 260 \times 70$ mm) wykonamy z szarej lub brązowej tektury grubości 2—3 mm. W tym celu na każdym arkuszu tektury rysujemy siatki dwóch pudełek i wycinamy je nożem wzdłuż linii ciągłych albo nadcinaemy do $2/3$ grubości wzdłuż linii przerywanych. W wyciętej siatce zaginamy boki do środka pionowo

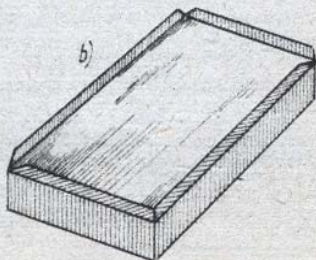
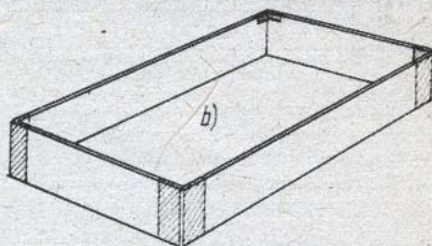
Rys. 9

Rys. 10

Rys. 11

i sklejemy je w narożach paskami mocnego papieru lub płótna intro-ligatorskiego. Uformowane w ten sposób pudełko oklejamy z zewnątrz papierem wzorzystym, a wewnątrz papierem białym nie liniowanym. Przeznaczony do zewnętrznego oklejania pudełek papier tnjemy na pasy o szerokości o 20 mm większej od szerokości boków i tyleż dłuższych oraz na prostokąty o długości i szerokości o 10 mm mniejszej od rzeczywistych wymiarów dna pudełka, przy uwzględnieniu kierunku włókien w papierze równoległym do długości pasów i prostokątów. Przycięte pasy papieru smarujemy wzdłuż bądź rzadkim klejem glutynowym, bądź nieco gęstszym kłajstrem z mąki żytniej i po dostatecznym nasyceniu nim papieru oklejamy boki wzdłuż zawiązując jeden brzeg do środka pudełka, a drugi na dno.

Po oklejeniu boków i dna — przygotowujemy pasy papieru białego do oklejania wewnętrznych ścianek pudełka w następującej kolejności: najpierw wyklejamy ścianki dłuższe, potem krótsze i na koniec dno. Nadmiar papieru zaginamy na ścianki krótsze i na dno. Paski papieru na ścianki krótsze dopasowujemy do ich długości ściśle, a do szerokości z nadmiarem, do zagięcia na dno. Papier na dno dopasowujemy ściśle do wymiarów dna. Papier biały smarujemy nie klejem i nie kłajstrem, lecz tylko krochmalem sporządzonym z pszennej mąki (przezroczystym i niebrudzącym). Gdy oklejone pudełka wyschną, przymocowujemy do nich od dołu tasiemki ułatwiające wysuwanie ich z wkładki.

Sklejone szufladki-pudełka mogą być wykorzystane do przenoszenia koszul z pralni lub do pralni. W tym celu połówki pudełek wykonamy nieco dłuższe i szersze (o 5—6 mm), aby można było użyć ich jako pokrywek do pozostałej połowy pudełek.

Lubomir Packiewicz